

La batalla de Sevilla

Sevilla està considerada pel mateix PSOE com "la proa del vaixell socialista del país". No debades hi van nàixer, i exerceixen de sevillans, tant el president com el vice-president del govern i nombrosos líders del partit majoritari.

Felipe González no ha dubtat mai a desprendre's dels seus col·laboradors més directes per enviar-los a arreglar les coses al sud. És el cas de l'ex-ministre de treball Manuel Chaves, al qual va entregar les regnes del govern andalús després de descavalcar Rodríguez de la Borbolla, i així s'esdevindrà amb l'actual secretari d'estat de Cooperació Internacional, Luis Yáñez, també sevillà, i al qual amb tota probabilitat encarregarà la lluita per l'alcaldia de Sevilla en les pròximes eleccions municipals, ja que es dóna per descomptat que l'actual alcalde, Manuel del Valle, no repetirà.

Les enquestes que (impossibles de silenciar) maneja el partit socialista no són gaire tranquil·litadores i auguren un greu risc de pèrdua de l'alcaldia, que ja en aquest moment només se sustenta per una inestable majoria minoritària. Perdre Sevilla es convertiria en un trauma greu de superar per certs sectors socialistes, i el nerviosisme comença a estendre's.

EL CANDIDAT DE GUERRA

El gran dubte del PSOE és el candidat al qual fer el compromès encàrrec. Luis Yáñez té al seu favor l'experiència adquirida per la condició del seu càrrec actual, més el beneplàcit del vice-president Alfonso Guerra i per tant del sector dominant en el PSOE andalús.

Amb tot, el cavaller Yáñez Barnuevo —que és un senyor gran en això de la supervivència política— pensa i vacil·la davant el repte d'una bat-

talla com la que s'aproxima i que porta amb ella una etiqueta gens menysperable: no en troben un altre amb les propietats demanades per a la lluita cos a cos contra el desmesurat Alejandro Rojas Marcos (Partido Andalucista) i la indefallible Soledad Becerril (Partit Popular), filla ben vista pel cos social d'una ciutat com Sevilla, certament conservadora i aferrada a les tradicions tant laiques com religioses.

Els seran els contrincants, i els tres s'ho juguen tot. Rojas Marcos no podrà defensar a mig termini el seu liderat natural en l'organització andalusista si resulta colpejat pel corró socialista. Soledad Becerril té un futur incert en el si procel·lós de l'organització popular si perd el tren de l'alcaldia. I Yáñez deixaria de

ser un VIP en Nacions Unides i en la classe preferent de les línies aèries, a part de compartir parada i fonda amb el líder Felipe González i de rebre les salutacions del rei, per a passar a ser només un regidor si no aconsegueix ser alcalde.

Els derrotats difícilment tindran ja un futur notori en política. Per a impedir el desastre, la batalla per Sevilla serà dura i bruta, la guerrilla implacable, els exèrcits regulars utilitzaran armes químiques i abundaran els agents dobles... Quant de dolor i quant glòria es repartiran a partir de les pròximes eleccions locals.

ALCALDE DE L'EXPO

La lluita serà aferrissada perquè el premi és abellidor

per a tots. El que guanyi les eleccions serà l'alcalde de la Sevilla del 92 i de l'Expo. Governarà una ciutat sanejada de problemes després de la pluja de milions que ha arribat per a preparar la mostra universal i que, després de corregir-ne els vells defectes, l'han convertida en una ciutat pròspera.

La fotografia de l'alcalde de Sevilla tallant la cinta d'inauguració de l'Exposició Universal en la primavera del 1992 al costat del rei i dels mandatariis de totes les nacions davant les càmeres de tot el món no és per a perdre-la; i en l'afany els contrincants deixaran fins i tot les darreres energies.

Des de les passades eleccions municipals el PSOE governa a Sevilla amb moltes dificultats. Els seus tretze re-

Soledad Becerril i Rojas Marcos es poden aliar contra Yáñez.

ARXIU

l'alcaldia al PSOE. El tracte consistiria en el fet que sigui alcalde aquell dels dos que major nombre de vots obtingués i després repartiria el poder amb l'altre.

Amb estadístiques a la mà i segons aquests comptes, el càrrec d'alcalde serà per a Soledad Becerril, però el sagaç Rojas Marcos no renuncia a desbaratar aquest pronòstic i per això ja ha començat oficialment la campanya electoral *casa per casa* en els barris de la ciutat.

CIUTAT DIFÍCIL

En aquests darrers quatre anys s'ha demostrat que Sevilla és una ciutat difícil de governar sense majoria sòlida, sobretot per la forta personalitat dels líders de l'oposició.

D'aquesta manera no es descarta tampoc que el PSOE recorra a un altre pacte de què també es parla en aquests dies a la capital andalusa. Es tracta de l'anomenat *pacte de progrés*

entre socialistes i EU, a qui concediran la primera tinença d'alcaldia una vegada obtinguda la victòria el pròxim any. Sembla que, a més, aquest paper de suport serà l'únic que farà la coalició EU, que en l'ajuntament sevillà dirigeix Rosa Bendala.

Les forces estaran molt igualades i, més que els vots, l'estratègia serà la clau en la conquesta del poder d'una ciutat que albergarà una fira universal, que potser no canviarà el rumb de la història, però que oferirà pertot arreu aventures somiades, menjars inimaginables, begudes afrodisíaqües i un banc inextingible d'influències susceptibles de tràfic en un futur raonable i discret; en un futur tan sòlid com la mort i tan dolç com les vanitats.

Si esclata la guerra bruta, compreguin-ho, hi ha molt en joc. No hi ha hagut mai tant en joc.

Manuel Salvador

gadors han estat derrotats en moltes ocasions pels vots aliats del PP (amb vuit regidors) i PA (amb set). El grup socialista ha hagut de buscar suport en moltes ocasions en els dos regidors d'EU, i quan l'enemistat amb la coalició d'esquerreres arriba a punt mort —com ara—, el regidor Manuel del Valle no ha tingut més remei que recórrer a algun pacte amb els populars de la senyora Becerril; d'aquesta manera, per exemple, s'han negociat els pressupostos del 91.

Aquest equilibri inestable de forces, aliances i contraaliances pot ser trencat fàcilment per un gir de l'electorat en les urnes. A Sevilla es parla d'un pacte antisocialista que poden arribar a establir Alejandro Rojas Marcos i Soledad Becerril per arrabassar

